

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/95/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515201898
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2515201898.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/X, X., o zaplatenie 6.121,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie sa v časti o zaplatenie istiny vo výške 222,32 eur z a s t a v u j e .
- II. Návrh sa zamieťa.
- III. Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom podaným na tunajšom súde dňa 31.03.2015 domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 6.121,30 eur spolu s úrokom z omeškania od 21.04.2011 do 11.08.2013 vo výške 209,96 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6.121,30 eur od 12.08.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení návrhu uviedol, že právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzavrel s odporcom dňa 25.01.2008 zmluvu č. XXXXXXXXX na základe ktorej poskytol odporcovi peňažné prostriedky, pričom podľa navrhovateľa zmluva napíňa znaky zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 bola pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa postúpená na navrhovateľa. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 7.199,80 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 5.445,41 eur, z riadneho úroku vo výške 1.223,57 eur, z úroku z omeškania vo výške 485,04 eur a z ostatného príslušenstva vo výške 45,78 eur. Navrhovateľ uviedol, že si sumu 45,78 eur ako ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 485,04 eur predstavujúcu úrok z omeškania v tomto konaní neuplatňuje. Navrhovateľ ďalej uviedol, že podľa zmluvy právny predchodca navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 4.979,09 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 74,65 eur vždy ku 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.04.2011 do 20.01.2018 v počte 82 v celkovej výške 6.121,30 eur, pričom splátky splatné od 20.08.2013 do 20.01.2018 sa stali splatnými dňa 11.08.2013 kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Podaním zo dňa 22.03.2016, doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.03.2016 vzal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na začatie konania späť, a to v časti o zaplatenie istiny vo výške 222,32 eur a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Späťvzatie návrhu bližšie odôvodnil tým, že odporca po podaní návrhu uhradil sumu 350 eur, a to dňa 23.02.2016 sumu 100 eur, dňa 22.12.2015 sumu 50 eur, dňa 25.11.2015 sumu 50 eur, dňa 23.10.2015 sumu 50 eur, dňa 24.09.2015 sumu 50 eur a

dňa 24.08.2015 sumu 50 eur. Navrhovateľ uviedol, že suma vo výške 127,68 eur bola započítaná najprv na neuhradené predpísané splátky, ktoré navrhovateľ nežaloval a suma 222,32 eur na istinu.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takom prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Nakoľko navrhovateľ vzal čiastočne návrh späť pred prvým pojednávaním, súd prípadný nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nezisťoval a konanie v späťvzatej časti zastavil v zmysle § 96 O.s.p..

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením sa zo zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 25.01.2008, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu navrhovateľa, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2013, zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.06.2013, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.06.2013, pokusom o zmier zo dňa 10.03.2015, písomným vyjadrením navrhovateľa zo dňa 18.05.2015, výpisom z účtu odporcu, výzvou k úhrade zo dňa 19.07.2013, výzvou zo dňa 15.06.2010 a z ostatného obsahu spisu zistil tento stav veci:

Dňa 25.01.2008 uzatvoril odporca ako fyzická osoba (nepodnikateľ) s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 4.979,09 eur (150.000,- Sk), ktorý sa odporca zaviazal zaplatiť v pravidelných 120 mesačných splátkach po 74,65 eur splatných k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Konečná splatnosť úveru bol do 20.01.2018, pri úrokovej sadzbe 12,35 % ročne a pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 14,63%.

Výzvou zo dňa 15.06.2010 oznámil právny predchodca navrhovateľa odporcovi, že pri splácaní predmetnej pohľadávky je v omeškaní ku dňu 31.05.2010 vo výške 296,83 eur a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.06.2013 bola pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uplatňovaná v konaní vo výške 7.199,80 eur postúpená na navrhovateľa, pričom v zmysle prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.06.2013 bol počet dní omeškania odporcu 1221.

Výzvou k úhrade zo dňa 19.07.2013 navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 19.07.2013 a vyzval odporcu na úhradu dlžnej čiastky vo výške 7.377,70 eur do 03.08.2013.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že mu bol v januári 2008 poskytnutý od Slovenskej sporiteľne bezúčelový úver vo výške 150.000,- Sk, ktorý postupne splácal vo výške podľa zmluvy, avšak v dôsledku straty zamestnania splátky prestal uhrádzať z dôvodu finančnej tiesne, čo bolo asi pred nejakými 4-5 rokmi. Uviedol, že má vedomosť o tom, že Slovenská sporiteľňa postúpila jeho pohľadávku na súčasného navrhovateľa, pričom postupne pohľadávku spláca podľa toho, ako sa mu dá. Momentálne spláca čiastku 50 eur mesačne na základe písomnej komunikácie, keďže navrhovateľ mu poslal poštové poukážky, ktoré platí. Zo strany navrhovateľa mu nebola doručená žiadna dohoda o uznaní dlhu, ani žiadna dohoda o splátkach. Nepozná momentálne výšku svojho dlhu, avšak je ochotný naďalej dlh splácať po 50 eur mesačne od mája tohto roka. Je zamestnaný s mesačným zárobkom 560 eur, mesačne spláca ďalší úver vo výške 70 eur, exekútorka mu strháva sumu 149-160 eur - podľa výplaty, elektriku platí okolo 12 eur mesačne, avšak teraz má nedoplatok, ktorý musí zaplatiť, má vyživovaciu povinnosť k synovi, ktorý má 4 roky, žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá je nezamestnaná a dostáva prídavok na dieťa 23 eur mesačne.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len "Obchodný zákonník"), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka zákona, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka zákona, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola dňa 25.01.2008 platne uzavretá zmluva o splátkovom úvere, ktorú súd, posudzujúc ju podľa obsahu hlavných záväzkov, podriadil pod úverovú zmluvu, ktorá je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, avšak súčasne na ňu nahliadal ako na zmluvu spotrebiteľskú v zmysle zhora citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže právny predchodca navrhovateľa pri jej uzatváraní a plnení z nej konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (ktorá skutočnosť vyplýva z jeho výpisu z obchodného registra), zatiaľ čo odporca ako fyzická osoba - nepodnikateľ nie (z obsahu zmluvy ani z ostatných listinných dôkazov nevyplýva iný záver). Z formy a obsahu zmluvy je navyše zrejmé, že záväzkový vzťah bol založený formulárovou (typovou, štandardizovanou) zmluvou, ktorej text bol právnym predchodcom navrhovateľa vopred pripravený za účelom jeho použitia vo viacerých prípadoch, a ktorej obsah odporca ako spotrebiteľ nemal možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť. Na základe uvedeného preto súd posudzoval nárok uplatnený v tomto

konaní za použitia právnych noriem prijatých za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v záväzkovom vzťahu s dodávateľom.

Keďže prejednáváná vec má spotrebiteľský charakter, súd poukazujúc na citované ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015 aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd k uvedenému postupu dodáva, že v tomto prípade neboli k ustanoveniu § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení prijaté prechodné ustanovenia, v dôsledku ktorej skutočnosti je potrebné toto ustanovenie aplikovať aj na právne vzťahy založené pred dňom jeho účinnosti.

Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá bola na navrhovateľa postúpená bankou.

Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti odporcovi na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa/žalobcu a pasívnu vecnú legitimáciu odporcu/žalovaného z úradnej povinnosti. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 06. 2010). Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak navrhovateľ/žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu/žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa/žalobcu.

Ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená.

Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (obdobne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).

V konaní bolo preukázané, že dňa 27.06.2013 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a postupníkom - navrhovateľom, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky voči odporcovi. Navrhovateľ súdu predložil výzvu postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. zo dňa 15.06.2010, ktorou oznamuje odporcovi, že pri splácaní predmetnej pohľadávky je v omeškaní ku dňu 31.05.2010 vo výške 296,83 eur a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy, navrhovateľ však nepreukázal, že uvedená výzva bola odporcovi aj skutočne zaslaná (keďže zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách predpokladá, aby výzva bola písomná, banka sa však musí aspoň pokúsiť o jej zaslanie odporcovi na jeho poslednú známu adresu), a to napr. poštovým podacím lístkom, doručenkou a podobne (obdobne napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.02.2015 sp. zn. 6Co/757/2015).

Keďže navrhovateľ nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzval odporcu na splnenie peňažného záväzku, zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.06.2013 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

V prípade, že by aj všeobecné podmienky banky obsahovali úpravu ohľadom postúpenia pohľadávky odchylnú od zákona v neprospech spotrebiteľa, súd by následne vyhodnotil tieto ustanovenia ako neprijateľné podmienky a teda neplatné.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keď návrh navrhovateľa bol v časti sumy 5.898,98 eur s príslušenstvom zamietnutý a v časti 222,32 eur bolo konanie zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom, ktorý tak ale urobil na základe správania sa odporcu, ktorý sumu 222,32 eur zaplatil po začatí konania a z toho dôvodu je odporca v tejto časti návrhu neúspešný. Z uvedeného vyplýva hrubý úspech odporcu 96,37 % a hrubý úspech navrhovateľa 3,63 %, a teda konečný čistý úspech odporcu je 92,74 %, keďže si však odporca náhradu trov konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.), súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a náhradu trov konania odporcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich

účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.